

1958–1962 var det bröderna Uno och Lasse Häll som distribuerade GP från ett garage i Högsbatorp, kommer inte ihåg gatunamnet, men vi ungdomar gick dit på söndagsmorgnarna, köade för att få ett distrikt att sälja, dela ut Göteborgsposten, ju större distrikt desto större förtjänst, man kunde tjäna mellan 15–35 kr på en söndagsförmiddag. Sedan samlades man hos korvkiosken där bussen vände och ofta blev det en halv special, Korvgubben har jag för mig hette Gunnar. Han hade ett porslinsöga.

Det låg en affär på hörnet intill Axel Dahlströms torg som bara sålde kaffe i lösvikt, man tog kaffeböner i en skopa och malde själv, grovt, eller mellanrostat, mörkt, eller ljust. Bredvid öppnade en guldsmedafär Jag var en bland deras första kunder. Jag såg att dom sålde kamratringer i silver för endast 3 kr så jag köpte fem stycken. Fyra av dem gav jag bort till mina kompisar. Andra ungdomar kom och frågade var man köpte dom, "å.. en sån vill jag också ha", varpå vi gick till affären för att inhandla fler kamratringer. Tjejen som sålde ringarna sa: "åh... det hade blivit fel prissättning på dom ringarna. Dom kostade nu 30 kr". Hon var väldigt besvärad över det reade priset. 30 kr:- var mycket pengar på den tiden, så det blev inga fler kamratringer till oss. Istället gick vi till tobaksafären i hörnet in till ungdomsgården och köpte en paket John Silver, som kostade 2,90:- på den tiden, eller det enda paket med 10 st cigg som fans då, nämligen en liten paket Robin Hood. Nästan alla ungdomar som fyllt 13 år rökte!

Agne Ågren

Agne vid Kungsladugård 1958